

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

op

vi alla

tidskrift
för
göteborgs
ungdomsledare

nummer 1
februari 1963
årgång 12
pris 1:—

Denna gång får vi läsa

VI ALLA 1/1963 febr.

- Det blåser kring ungdomsgårdarna. En del kritiska funderingar har kommit fram bl.a. i SSU:s Frihet, där Göteborgs Socialdemokratiska Ungdomsdistrikt vill ha en annan fördelning än den nuvarande av kommunala anslagsmedlen till ungdomsarbetet. *Kjell Andersson* tar i ledaren upp problemet och *Sven Essle* pläderar för öppet ungdomsarbete vid ungdomsgårdarna här i Göteborg.
- Gormande bänglar blev GARM-ande änglar. Bakom den här rubriken döljer sig en intervju, som Vi allas Konk gjort med en intressant klubb, adress höghus mitt i staden.
- "En onödigt onådig lunta" — fastslår Vi alla om statsverkspropositionens bil. 10 d.v.s. den som handlar om bidrag till ungdomsverksamhet och folkbildning . . .
- Matriarkat inom Göteborgs Unga Örnar? Frågan ställs på mittuppslaget och berör organisationslivets arbete med flickor och pojkar. Tillsammans eller var för sig? Det är frågan. Läs och var gärna med och debattera.
- Vi alla kan i detta nr ånyo presentera en ung gästskribent, *Margareta Skarin*, som i vardagslag pluggar vid läroverk men har siktet inställt på journalistjobb.
- Varje nitisk föreningsledare läser Vi allas tips om kommunala bidrag, hobbykurser och annat av värde för föreningslivet.
- Filosofiska avdelningen avslutar på näst sista sidan med tankar om *friheten*.

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare

Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

Ungdomsgårdar

— ett instrument i samhällets ungdomsvård

Barnavårdsnämnderna har som bekant att i enlighet med gällande barnavårdslag vidtaga individuella förebyggande åtgärder bland ungdom. Även i fråga om den kollektiva förebyggande ungdomsvården finns det en viss rättslig grund att stå på. Inom i synnerhet de större städerna hänvisar man ofta till gällande bestämmelser i barnavårdslagen, då man söker anslagsmedel för verksamhet bland ungdom.

Bland de kollektiva åtgärderna kan nämnas fritidsverksamhet för barn och ungdom. På kommunalt initiativ har olika former av kurser, klubbar och cirklar startats, ungdomsgårdar har uppförts, nämnderna har medverkat vid utformning av ungdomsledarutbildning, gett upplysning bland föräldrar m.m. Även lekskoleverksamheten, till vilken statsbidrag utgår, kan betecknas som en viktig kommunal förebyggande åtgärd.

Mycket ofta etablerar barnavårdsnämnderna ett samarbete med företrädare för ortens föreningar. Den vanligaste formen för detta samarbete har varit tillsättande av ungdomsråd eller liknande organ. På åtskilliga håll har man emellertid inom kommunerna valt att tillskapa speciella kommunalvalda ungdomsstyrelser eller fritidsnämnder med uppgift att handlägga de allmänna ungdomsfrågorna.

På de flesta mindre orter anses föreningarnas verksamhet i allmänhet täcka det behov av ungdomsarbete och fritidsverksamhet som föreligger. I de större städerna, främst Stockholm och Göteborg, har emellertid staden i egen regi startat fritidsverksamhet för ungdom. Verksamheten i dessa städer har motiverats både med sociala och socialvårdande aspekter på ungdomsfrågorna, i sistnämnda fallet genom arbetets anknytning till barnavårdsnämndernas verksamhet för socialt dåligt anpassade.

Kritiska röster har höjts mot en del av dessa barnavårdsnämndens aktiviteter och i alldeles särskild grad har de kommunala ungdomsgårdarna kommit i skottgluggen. De har av kritikerna konstaterats vara könlösa men också konkurrerande till föreningslivet. Ungdomsgårdarnas bättre ekonomi har gynnat dem på bekostnad av ungdomsorganisationerna säger man. Gårdarnas brist på idéstyrning är en annan belastning.

I Göteborg har kritiken mot ungdomsgårdarna inte varit särskildt starkt accentuerad. Anledningen därtill är lätt att finna. Genom sin differentierande verksamhet med olika, starkt föreningsinriktade verksamhetsformer, har gårdarna blivit accepterade av flertalet föreningar med ungdomsverksamhet på sitt program.

Man kan ju inte gärna kritisera ungdomsgårdarna i Göteborg för den kursverksamhet, som där drives i samarbete med de allmänt accepterade bildningsförbunden. Klubbverksamheten ånyo är uppbyggd efter principen att locka med sig hittills föga aktiva ungdomar och ungdomsgårdsmetodiken är härvidlag icke sällan att samordna verksamheten med någon ideell ungdomsförenings arbete. Den kaféinriktade "öppna verksamheten" betjänar

Omslagsbilden

Bengt Larsson, ordförande i Göteborgs Socialdemokratiska Ungdomsdistrikt, liknar Göteborgs ungdomsgårdar vid stadens kaféer. Bilden av dessa båda är ungefär likartade, säger han. Detta uttalande göres i senaste numret av Frihet i form av ett öppet brev till den socialdemokratiska stadsfullmäktigegruppens ordförande, Torsten Henriksson. Ett utdrag ur det kritiska brevet, återfinnes här i Vi alla, sidan 17.

Journalistik?

Ungdomsgårdarna i huvudstaden har varit utsatta för oförsynta och dåligt underbyggda angrepp av en stor dagstidning. "I områden där det finns ungdomsgårdar är anhopningen av olika slags brott påtaglig", påstår tidningen, efter en sjuispaltig rubrik, som säger "brott i ring kring ungdomsgårdarna".

Ungdomsintendent Anna-Greta Gustafsson på fritidsavdelningen i Stockholm konstaterar mycket riktigt i dagspressen: "Det är svårt att begripa hur tidningen på så svag saklig grund kan fälla påståendet, som antyder att ungdomsgårdarna skulle vara brottsfärdar. I bästa fall kan man hoppas, att det var en slump att just ungdomsgårdarna drogs in i sammanhanget. Man kunde lika gärna talat om "brott i ring kring T-banestationerna". "Det är många brott i ring kring DN:s officin". Eller i Gamla stan: "brott i ring kring slottet och kanslihuset". Dylikt skulle vi finna oanständigt. Det gör vi också i detta fall.

både föreningsgrupper, klubbar och eventuella "löshästar" och förekommer endast där så bedömts som nödvändigt. Föreningslivet på gårdarna kan inte gärna kritiseras av föreningslivet självt och sedan finns det inte så mycket mera verksamhet på gårdarna att kritisera — nota bene om man inte enbart vill kritisera för kritikens egen skull.

I den mån föreningslivets företrädare anser att ungdomsföreningarna behöver ytterligare ekonomiskt stöd av stat och kommun, så är det säkerligen lämpligt, att med utgångspunkt från föreningens egen samhällsgagnande verksamhet motivera detta. Det finns så många bevis på föreningsarbetets betydelse för individ och samhälle att hämta i en organisation med verksamhetslust och god programuppläggning, att man inte behöver utnyttja sitt krut till att beskjuta samhällets eget ungdomsvårdande arbete.

K. A.

Rambergets Scoutkår

och dess aktiva föräldraförening invigde den 10 februari i år sin nya scoutstuga vid Övre Hallegatan på Hisingen. Genom samverkan med staden, HSB och enskilda intresserade samt efter ett hängivet och uppofterande arbete av föräldrar och unga har man nu kunnat flytta in i en egen fastighet, som iordningställts till en ändamålsenlig samlingsplats för ungdom.

För skrivaren av de här raderna, som under flera år kunnat följa kårens mödosamma arbete, är det verkligen glädjande att konstatera utvecklingen.

Vad är orsaken till att vissa föreningar har en så utmärkt drive i sitt arbete?

URSK-konferenserna jubilerar med skånemeeting

Hälsingborg är platsen för årets URSK-konferens. I skuggan av Kärnan och med Hälsingborgs stad som värd, kommer representeranter för ungdomsråden och de kommunala ungdomsledarna tiden den 19—22 maj 1963 att samlas för tionde året, för att diskutera ungdomsarbete och utöka sina kunskaper inom området. Man har ett digert program framför sig och bland föreläsarna märkes landshövding Gösta Netzen, docent Ingvar Johansson, rektor Paul Lindblom, redaktör Beril Zachrisson och konsulent Lars Gråby.

Men man skall inte bara sitta därnere i Skåneland, man får röra på sig även. I konferensprogrammet ingår en Köpenhamnsresa med studiebesök vid Buddinge Börnehav, Vesterbro Ungdomsgård och vid Polisens Ungdomsklubbverksamhet, PUK.

Sammanfattningsvis kan sägas att konferensen kommer att ha temat "ungdomen i utbildningssamhället" och den behandlar: Ungdomens situation i utbildningssamhället, Kommunal planering för ungdomsarbetet i utbildningssamhället, Samverkan hem—skola—föreningsliv för ungdomsfostran, Ungdomsledarutbildning.

Med alla övriga arrangemang i form av snackbarer m. m. tror vi att detta är en konferens, som kommer att bli mycket givande.

UNGDOMSGÅRDAR NÖDVÄNDIGA

För en icke initierad kan anblicken av en öppen linjes "hängavdelning" te sig chockerande. I all synnerhet reagerar den typ av ungdomsvårdare som själva icke ha förmågan att koppla av därför att de äro så tyngda av uppdrag att de inte ha någon fritid.

De fattar icke heller den innersta meningen med den öppna linjens verksamhet på ungdomsgårdarna. De anse, att om ungdomen skall hänga, så bör den göra det på privata kaféer, och icke i dyra kommunala ungdomsgårdar. De sätta likhetstecken mellan kafé- eller barrörelsen och öppen linje. De förakta pingpongbordet och kallar bolandet på bordet för sysselsättningsterapi. De använda uttryck som "könlöshet" om kommunal verksamhet och förneka därmed all ideell innebörd i denna.

De ha bildat sig en uppfattning efter att ha tittat in på en ungdomsgård en eller ett par omgångar och tycker att andra bör göra detsamma för att de må gripas av samma avsky.

De ha ingenting förstått och ingenting begripit — och de vill ingenting begripa.

De tar heder och ära av en hittills underbetald yrkeskår med en arbetstid, som sällan kommer ner i lagstadgad, och en arbetstidsförläggning som få människor i samhället avundas dem. De inse icke att själva typen av detta arbete verkar nerslitande i så hög grad att personalen förbrukas i snabb takt — utan att få avlösning. De veta icke att personalen i största omfattning drivs av en idémässig inställning som är arbetarrörelsens.

Låt oss därför gärna ha en debatt om den öppna linjen, dess mål, dess medel och dess utformning — gärna exemplifierade med kritik mot enskilda gårdar — men låt oss göra den saklig och ta bort invektiven. Motivera gärna uttrycket "könlöshet" — och kom med sakliga argument.

Låt oss också ha en debatt om de kommunala anslagens storlek och fördelning, men låt oss då först klassificera och bokföra grundbegreppen i den fostrande ungdomsverksamheten.

Här skall göras ett försök bara för att påvisa svårigheterna. Låt oss börja med begreppet ideologi, eftersom detta begrepp har använts som slagträ.

Ursprungligen var det en fransk filosofisk riktning som kallades så därför att den hävdade att vetandet var ett resultat av förnimmelserna. Vill man vara elak kan man ju säga att den, som av ett synintryck efter ett besök på en ungdomsgårds öppna linje bygger upp hela sitt vetande, är en utmärkt exponent för denna kufiska filosofiska riktning.

Efter denna definition arbetar tyvärr många av ungdomsgårdarnas belackare, med eller omedvetet.

I modern mening användes uttrycket ideologi om idébärare och som sådan har vissa riktningar burit fram uppfattningen att endast ett föreningsväsende arbetar ideologiskt men däremot samhället självt saknar ideologi. Hela påståendet faller på sin egen orimlighet. Hela samhällsapparaten arbetar självklart "ideologiskt" — ordet kommun betyder gemenskap och att kalla all samhällets verksamhet för steril eller könlös är att underkänna de folkvalda församlingar och styrelser, som dra upp rikt- och arbetslinjer för den verkställande apparaten. Sedan är det ju ett lika självklart växelspel mellan de verkställande organen och de folkvalda. Hur skulle det gå med ett stadsplanekontor utan idéer?

Överför sedan resonemanget på den nya grundskolan. Denna är väl om något ett resultat av "ideologiernas" arbete, men skolan blir väl inte steril och könlös så snart rektorn eller läraren träder in i bilden. Skolan be-

Sven Essle

är starkt intresserad av ungdomsfrågorna. Han är f.n. aktiv kommunalman i Landvetter men har rötterna i Göteborg, där han under många år verkat som driftig ordförande i Burås Ungdomsråd. Han medverkade vid tillkomsten av idrottsföreningarnas klubbstuga Sofielund, är med i fotbollstrustens styrelse och ordf. i styrelsen för nybildade Landvetters Scoutkår. En "ungdomens Sven" med andra ord . . .

driver sin verksamhet så att den är rent kunskapsgivande i vissa ämnen, i andra ämnen åter för den propaganda. I vissa avsnitt är den neutral — t.ex. de politiska organisationernas idéer, men den orienterar och uppmanar eleverna att ta ställning.

Samma resonemang kan överföras på ungdomsgårdarna. Men här går man ännu längre än vad skolan någonsin vågat. Man släpper in de politiska organisationerna på gården och ger dem möjlighet att påverka klientelet, men den fast anställda personalen måste självfallet vara partipolitiskt obunden.

Här kommer den öppna linjens verksamhet in. Den har en målsättning — att överföra klientelet i slutet verksamhet eller allra helst — i föreningsverksamhet. Medlen är många; det kan ske på så underliga vägar som över ett pingpongbord, via dansaftnar, via minimiracing, via segelbåtsbygge o.s.v.; också via en bar med gängse tillbehör sådana som grammofon och fem-minutersbiljard, men också via kulturprogram och det kanske viktigaste — personlig påverkan.

Baren sticker alltid i ögonen på vissa. De fattar icke att det är bättre att samla klientelet på ett ställe och vid lämpliga tillfällen öva påtryckning — försiktig sådan — än att låta dem sitta på absolut könlösa — om vi nu skall använda ett populärt uttryck — privata kaféer och barer.

Till sist litet om sysselsättningsterapi. All terapi har ett syfte — att återställa en sjuk människa. Också i ungdomsarbetet på gårdarna kan terapin vara ett medel icke att förakta. Det finns alltför många barn och ungdomar som är i behov av en sysselsättningsterapi. Så snart terapin slutat är mången mogen för en positiv insats — kanske i en politisk ungdomsorganisation.

Behovet av ungdomsgårdar skall inte här diskuteras. Det är så uppenbart att ett avskaffande skulle innebära obotliga skador. Där emot kan diskuteras förhållandet mellan föreningarna och ungdomsgårdarna liksom anslagstilldelningen.

Föreningarna bör icke och får icke undvika gårdarna. Båda har behov av varandra och komplettera varandra. Lika självfallet är att gården skall ge föreningarna den service de kan behöva — hjälp med kallelser, program, lokaler etc. Tar det emot på ungdomsgården, så finns alltid det folkvalda

Ungdomsdelegationen

i Göteborg har haft sitt första sammanträde för år 1963. Till ordförande omvaldes L.-E. Skarin och till vice ordförande John Ahlén och tredje ledamot i presidiet är nya medlemmen i delegationen, fröken Eira Högdahl. Ny ledamot i ungdomsdelegationen är också Lars Andreasson, dessutom stadsfullmäktig.

Bland beslut hittills kan nämnas

- Fördelning av 1963 års anslag till föreningsinstruktörer
- Beslut om genomförande av vårens ungdomsledarkurser
- Godkännande av ritningar för ny ungdomsgård vid Wieselgrensplatsen i Lundby.

U-decenniet

Generalförsamlingen antog nyligen enhälligt en resolution om FN:s barnfond UNICEF. Den godkänner UNICEF:s styrelses beslut att inrikta fondens arbete på de ekonomiska och sociala utvecklingssträvandena under FN:s utvecklingsdecennium. Medlemsstaternas uppmärksamhet fästes på de möjligheter utvecklingsdecenniet erbjuder för att främja barns och ungdoms välfärd och rekommenderar att medlemsstaterna i sin allmänna planering för framtiden inkluderar anordningar för barn och ungdom.

Ur FN-NYTT

ungdomsrådet eller ungdomsdelegationen att diskutera igenom problemen med.

Ifråga om anslagen så tror väl ingen vetlig människa på att ungdomsarbetet skulle tjäna på att ta pengarna från ungdomsgårdarna och ge dem till föreningslivet. Det vore mer än en dumhet. Istället måste de anslagsbeviljande församlingarna övertygas om behovet av ett rejält stöd åt föreningslivet. Den väg, som prövats av idrottsnämnden i Göteborg att ge fem föreningar en äldre fastighet och låta dem själva rusta upp den med ekonomiskt bistånd från samma nämnd, är en bra utväg. Litet varstans finns sådana hus som kan rustas upp för föreningarnas räkning och av föreningarna.

Signaturen förstår och delar föreningarnas bekymmer men anser, att en rent negativ inställning till viss ungdomsverksamhet och en avsaknad av en konstruktiv programförklaring skadar hela samhället.

Gormande bänglar blev GARM-ande änglar

Varför i en tidning som Vi Alla med en inte alltför lysande ekonomi slösa dyrbart utrymme och kostbar kliché på en rar men ändå vanlig grupp unga? Den frågan kanske man ställer sig om man är litteralektör eller budgetbyråkrat, men absolut inte om man är ungdomsunderkuning och aktivitetsanhängare.

Den här gruppen är en klubb som heter GARM och inte vilken samling som helst! Klubbnamnet låter lika fornhedniskt som respektingivande, och man har med vederbörligt tillstånd lånat det från den bostadsrättsförening som äger huset (Övre Fogelbergsgatan 3) där grabbarna och flickorna bor.

I de nya bostadsområdena växer höghus efter höghus upp. Med dem följer en miljö som är främmande för alla som bor där. Speciellt upplevs främlingskapet av barn och ungdom. Detta kan ibland ta sig uttryck i ovarsamhet med, eller i värsta fall åverkan på, allt det fina och nya som finns omkring dem. Det var just vad som skedde i och kring de vita husen i norra Annedal. Planteringar förstördes, nerskräpningen ökade, småuffensmentaliteten spred sig.

Då bildades GARM. Initiativtagare och uppbackare var föräldrar i fastigheten, vilka med friskt grepp kunde styra den missriktade verksamheten rätt igen. Här förelåg ett intresse från äldre, som tyvärr är alltför sällsynt men som manar till efterföljd på andra håll i stan.

Fastigheten upplät lokal i källaren, som inreddes. Bordtennisbord och belysning kom på plats. Styrelse med en lång rad förtroendeposter valdes och verksamheten kom igång. Naturligtvis blev planteringarna vackrare i grannskapet och höga makter må ha

förbarmade med den som uppdragas som illegitim pappersspridare. De dömande domarna är hårda men rättvisa (hoppas vi).

Självklart är att den unga klubben med sina ca 25 medlemmar sköter sina angelägenheter själv. En diskret insyn från de vuxna förekommer. Den är nyttig och "smörjer" klubbmaskineriet när det börjar gnissla.

GARM är representant för en "familje- och fastighetsrörelse" som med ökad spridning, kunde sätta spår i stadens och hushållarnas budget i form av sparade slantar på förstörelsekontot.

I Göteborg kan man f.n. debitera det kontot med mer än 1.600.000:— årligen. Hur många bollplaner, fritidslokaler och ungdomsgårdar kunde man inte få för den summan?

Det behövs inte mycket för att skapa liknande klubbar som GARM. Bara litet initiativ, tålamod och intresse. Men det är mycket det, för de flesta folkhemiska föräldrar och andra vuxna.

Konk

*

Ordsnoken har funnit att Garm i nordiska mytologin är en hund som ligger bunden i underjorden och vars skall förebådar världens undergång. Redaktionen är av den uppfattningen att redaktör Torgny Segerstedt på sin tid hade en hund som bar det namnet. Det lär också ha funnits en skämttidning i Helsingfors uppkallad efter det mytologiska djuret.

En onödigt onådig lunta

Bilaga 10 till statverkspropositionen 1963 borde väl ha varit rubriken till dessa rader. Nu undviker man gärna sådana olustiga blickfång. Vad man däremot inte kan undvika, trots olusten, är själva statsverkspropositionen. En olustig litteratur utgör den, det är nog varje person som representerar våra folkrörelser eller arbetar med ungdomsverksamhet ense om.

Det är tvivelsutan så, att anslagen, som skenbart står på en oförändrad nivå, med hänsyn till realvärdet mycket kraftigt sjunkit. Bidraget till instruktörsverksamhet är oförändrat och har så varit sedan 1955. Likaså är ingen höjning föreslagen när det gäller grundbidragen till nykterhetsorganisationer och bidragen till instruktörer i alkoholfrågan. När det gäller folkbildnings- och föreläsningsverksamhet hindras en effektiv upprustning av denna under hänvisning till den väntade propositionen med förslag till ändrade grunder för folkbildningsarbetet. Med tanke på tidigare föga lyckade, och med rätta starkt kritiserade folkbildningsutredningars betänkande, den tid som det tog för detta att läggas fram och den tid man har skäl att förmoda det tar innan hela detta frågekomplex färdigbehandlats, är det med stort allvar man på skilda håll ser på den närmaste framtiden. Lika allvarlig är situationen när det gäller folkhögskolorna, vars situation sedan flera år tillbaka ansetts ohållbar.

Reaktionen inför denna onådiga lunta har varit stark. I Ariel, NTO:s tidning konstaterar man: *"Vi torde knappast sedan det demokratiska genombrottet ha haft en ecklesiastikminister, som varit mer oförstående för folkrörelsernas strävanden än den nuvarande."* Givetvis har detta äskande inte stillatigande tagits ad notam av folkrörelsernas representanter i riksdagen. I motionsfloran ligger oppositionella akter som t.ex. den av Gunnar Engkvist, Torsten Bengtsson m.fl. framlagda, som föreslår en höjning av bidragen till instruktörernas i alkoholfrågan löner liksom ökning av bidragen till instruktörernas rese- och traktamentkostnader. Folkrörelsernas representanter är vakna människor, lyckligtvis. Hur

Yrkesutbildning av ungdomsledare

I Sociala Meddelanden 6/62 ger förste byråsekreterare Ingemar Lundkvist en information om hur England på ett radikalt sätt söker lösa sina ungdomsproblem. I en tioårsplan, framlagd 1960, understryker man som ett primärt problem vilket i första hand måste lösas, ledarproblemet. Man skulle öka staben av fast anställda ungdomsledare från 700—1.300 inom fem år. En skola för ungdomsledare startades i Leicester och denna arbetar nu med sin andra årskurs. Varje kurs omfattar 42 veckor. Man anser emellertid denna tid vara alltför kort och att den därför borde fördubblas.

Den första kursen bestod av 90 deltagare och den andra, som just nu pågår, av 140. Till årets kurs kom tre gånger så många anmälningar som kunde tas emot. Varje sökande får tillbringa en testdag på skolan. Han blir intelligenstagad och får skriva en uppsats. Denna dag är det inte bara skolan som testar den blivande eleven, denne prövar i sin tur skolan. Det har hänt, i några få fall, att eleven därefter återtagit sin ansökan. Minimialder är 23 år och för att bli antagen som elev fordras ungefär samma meriter som vid intagning på folkskoleseminarium. Skolans ledning är dock obunden av formella meritkrav. Praktisk erfarenhet och personlig mognad spelar en stor roll vid avgörandet.

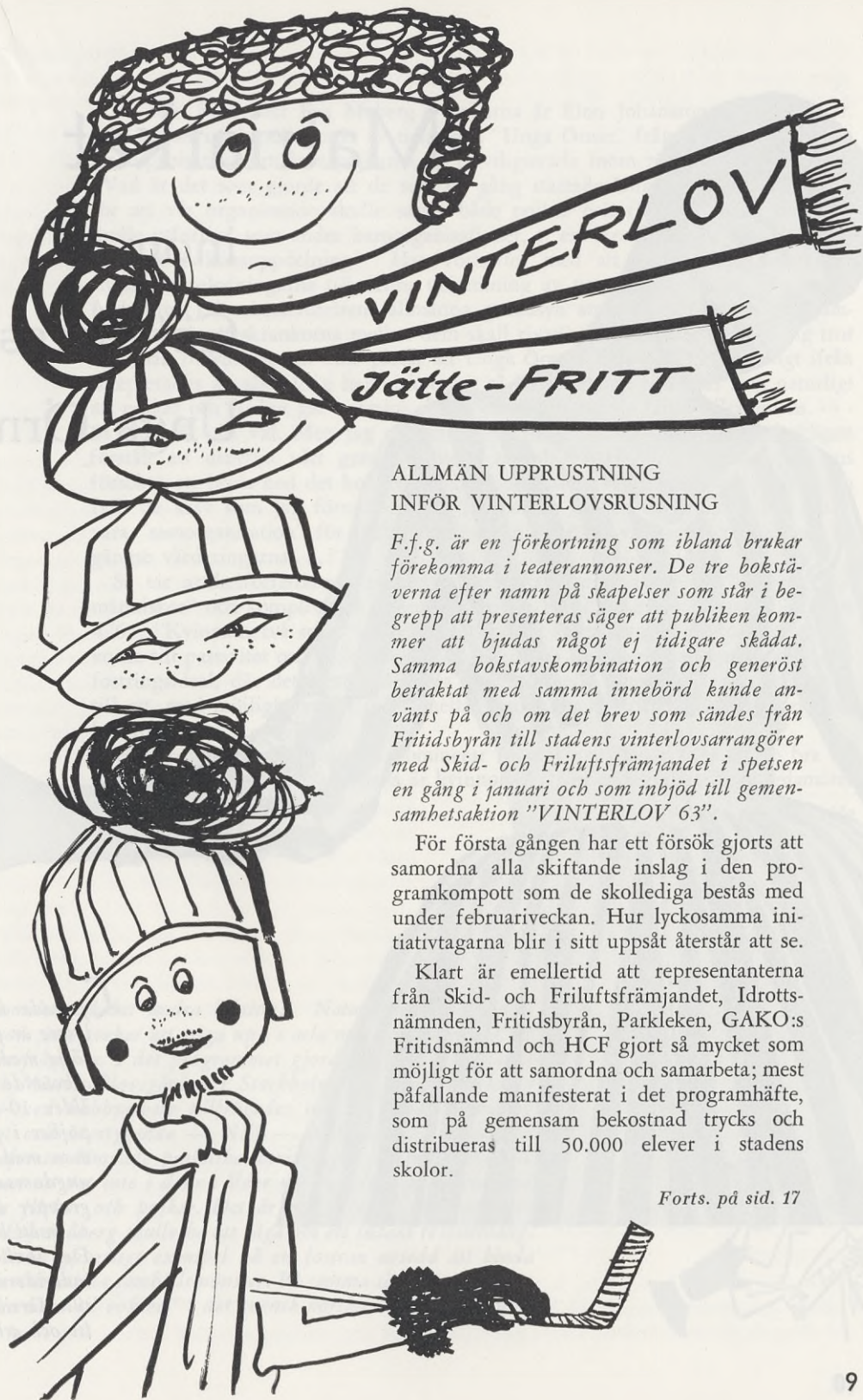
Skolan sysslar endast i ringa utsträckning med föreläsningar för hela kursen, betydligt större vikt läggs vid fältarbete, kursverksamhet och övning i olika praktiska verksamhetsgrenar.

Efter denna utbildning följer ett provår i arbetslivet. Lönerna ligger på ungefär samma nivå som de engelska folkskollärarnas.

Ännu har det gått för kort tid sedan starten — endast en årskull har genomgått skolan — men allt tyder på att utbildningstiden borde omfatta två år. Därtill bör komma fördjupad kursform på högre nivå — och, framför allt — denna utbildningsanstalt, som tillkommit för att lösa ett akut problem, bör bli permanent.

Finland och England har nu ordnad yrkesutbildning för ungdomsledare. När skall vi komma lika långt i Sverige?

skulle det väl gå annars? Det är väl i förhållanden till hela statsbudgeten petitesseer man hänger sig åt, när man prutar på folkrörelsernas och ungdomsorganisationernas legitima krav. På bidrag som man borde vara glad över att få ge.

ALLMÄN UPPRUSTNING INFÖR VINTERLOVSRUSNING

F.f.g. är en förkortning som ibland brukar förekomma i teaterannonser. De tre bokstäverna efter namn på skapelser som står i begrepp att presenteras säger att publiken kommer att bjudas något ej tidigare skådat. Samma bokstavskombination och generöst betraktat med samma innebörd kunde använts på och om det brev som sändes från Fritidsbyrån till stadens vinterlovsarrangörer med Skid- och Friluftsförbundet i spetsen en gång i januari och som inbjöd till gemensambetsaktion "VINTERLOV 63".

För första gången har ett försök gjorts att samordna alla skiftande inslag i den programkompott som de skollediga består med under februariveckan. Hur lyckosamma initiativtagarna blir i sitt uppsåt återstår att se.

Klart är emellertid att representanterna från Skid- och Friluftsförbundet, Idrottsnämnden, Fritidsbyrån, Parkleken, GAKO:s Fritidsnämnd och HCF gjort så mycket som möjligt för att samordna och samarbeta; mest påfallande manifesterat i det programhäfte, som på gemensam bekostnad trycks och distribueras till 50.000 elever i stadens skolor.

Forts. på sid. 17

Matriarkat

inom

Göteborgs

Unga Örnar

En som även haft Eva Moberg i tankarna är Elon Johansson i Unga Örnar. I en artikel i februarinumret av tidningen "Unga Örnar" frågar han sig själv och sin organisation om inte pojkarna är privilegierade inom rörelsen. Han skriver: "Vad är det som gjorde att de som en gång startade Unga Örnar bestämde sig för att vår organisation skulle samla både pojkar och flickor och att den inte skulle utformas som andra barnorganisationer, t. ex. scoutrörelsen, med en strikt genomförd könsuppdelning?" Han fortsätter med att lämna några uppgifter angående anledningarna till denna utformning av programmet bl. a. "det ingick (och ingår) i arbetarrörelsens allmänna grundsyn att män och kvinnor är jäm-bördiga och att skrankorna mellan dem skall rivas". Vi fortsätter citera: "Jag tror inte man överdriver om man påstår att Unga Örnars linje då (1930), långt ifrån accepterades av alla. Idag har vi kommit så långt att det betraktas som naturligt att pojkar och flickor går i samma skola och tillbringar sin fritid tillsammans. . . . Så långt är allt väl. Men jag undrar ibland om vi inom Unga Örnar verkligen förstått att utnyttja vårt gemensamma utgångsläge? Har vi förstått (eller ens försökt) att bryta ned det konventionella (manssamhällets) uppfostringsideal och fyllt de krav som jag föreställer mig låg bakom tanken att Unga Örnar skulle vara "samorganisation" för flickor och pojkar, eller har vi bara slött accepterat de gängse värderingarna . . .?"

Så tar artikelförfattaren upp det Mobergska resonemanget ur "Kvinnor och människor" och kompletterar det med att citera Birgitta Kettners artikel i Libertas 4/62: "Kvinnans två roller — och mannens". I stora drag är det fostran av flickorna till passivitet och pojkarna till dominans och förhoppningar om ett nytt uppfostringsideal, där det bästa i de båda konventionella könsrollerna sammansmälts till ett, med möjligheter till individuella, obundna anlagsbetingade varianter, som här förs fram.

Han konstaterar att männen dominerar inom Unga Örnar trots att en bra bit över hälften av de 3.000 ledarna är kvinnor. Av förbundsstyrelsens sju ledamöter

Forts. på nästa sida

Lyssnade ni till Radions ungdomsledarskolas andra lektion? Naturligtvis! Vi allas läsare är ju vakna människor, som inte tvekar att stiga upp i arla morgonväkten för att följa med i de aktuella ungdomsfrågorna. I det programmet gjordes referat från några arbetande ungdomsgrupper vid Mäster Olovsgården i Stockholm. En grupp flickor i ålder 10—12 år som sysslade med hobbyarbete tillfrågades om de kunde tänka sig pojkar i gruppen. Ett enhälligt och övertygande — NEJ — blev svaret. Efteråt, när man med utgångspunkt från referatet lämnade praktiska anvisningar för bedrivande av ungdomsarbete, konstaterade man att det inte i denna ålder var lämpligt att arbeta med grupper där man sammanförde flickor och pojkar. Det är inte alldeles utan att man så smått börjar fundera på vad Eva Moberg skulle ha att säga om ett sådant resonemang. Det skulle säkert för henne bli ett ypperligt exempel på en fostran ausedd att binda individerna vid traditionella odemokratiska samhällsmönster. På samma sätt förs tankarna till Harriet Holters uppsats "Fra barn til voksen" i det svensk-norska verket "Kvinnors liv och arbete".

är bara en kvinna, av de trettio instruktörerna är bara två kvinnor (och nyanställda), av 26 distriktsordförande är fyra kvinnliga och av cirka 400 avdelningsordförande är ett femtiotal kvinnor. Inom studiecirkelarna finner man flickorna inom grupper som av hävd anses lämpliga för flickor: sömnad, matlagning etc. medan pojkarna trängs i modellflygplansgrupper och andra "manliga" sysselsättningar.

Artikeln avslutas med orden: "Vill vi verkligen försöka förverkliga de ideal som anges i vår målsättningsparagraf där det bl.a. talas om fostran till demokrati, räcker det inte med att skapa en tillfredsställande form, vi måste också med uppmärksamhet betrakta innehållet. En diskussion om dessa frågor skulle kanske bli klargörande!"

För att hjälpa en så lovvärd diskussion på traven — den bör ju intressera alla ungdomsledare — har "Vi alla" intervjuat den ena av Unga Örnars två kvinnliga instruktörer, göteborgsinstruktören *Ingela Ericsson* om hennes personliga synpunkter på frågan.

Anser Du att pojkarna inom Unga Örnar har en privilegierad ställning?

— Det vill jag inte direkt påstå när det gäller Göteborgs Unga Örnar. Visst finns det väl fler aktiviteter där pojkarna är med än det finns för flickorna. Flickorna spelar ju inte ishockey och anmäler sig inte så gärna till träslöjdsgupper. Däremot har vi pojkar som syr.

Med tanke på vad som sades i radions ungdomsledarskola, vad anser Du om lämpligheten av att ha grupper med flickor och pojkar tillsammans i ålder 10—12 år?

— Inom Unga Örnar har vi ju alltsedan verksamheten startade praktiserat med och har mycket goda erfarenheter av arbete med gemensamgrupper. Om en flickgrupp spontant utbrister, att de inte kan tänka sig pojkar i sin grupp, beror det väl mer på att de ej fostrats till samverkan. Jag är nog av den åsikten att man har roligast i de blandade grupperna.

Elon Johansson åberopar ju Eva Moberg och Birgitta Kettners åsikter. Dessa går ut på

att uppfostran är så ensidigt könsinriktad att pojkarna, som Du själv säger, får större möjligheter till intressedifferentiering än flickorna. Är det Din mening att örnrörelsen, om än omedvetet, bidrar till en sådan fostran?

— Nej, det tror jag inte. Särskilt i de lägre åldersgrupperna inom vårt arbete leker pojkarna lika mycket och gärna med dockor som flickorna. En sådan påverkan måste i så fall komma från andra håll.

Med tanke på den manliga dominansen inom ledarkåren, anser Du då att rörelsen ur flickornas synvinkel kan anses vara odemokratisk?

— Absolut inte! Vi har ju totalt fler kvinnliga än manliga ledare. Visserligen är ju jag den enda kvinnliga ledamoten av förbundsstyrelsen, men det är ju ingenting som hindrar att det kan bli fler. När det gäller ledare är inte problemet ett erhålla fler kvinnliga ledare utan att få ledare. Manliga eller kvinnliga, det är av underordnad betydelse och bör väl vara så om man skall tänka demokratiskt. Vad gäller våra avdelningar, får man väl närmast säga att där är det flickorna som bestämmer. I regel är ju flickorna något mognare än pojkarna i samma ålder. Under mötet är de mer uppmärksamma och aktiva, kommer med förslag och beslutar, medan pojkarna kanske inte direkt busar, men i alla fall är mer lekfulla.

Skall man av detta dra slutsatsen att Örnarna i Göteborg har kommit förbi de problem som Elon Johansson berör eller inte uppfattar dem på likartat sätt?

— Vad jag här deklarerat får inte tydas som något annat än min personliga uppfattning. Kanske är det så att vi här i Göteborg ibland har vår egen uppfattning och arbetar efter den, kanske föredrar vi att ibland se problemen ur en annan synvinkel — något som väl ibland retar uppsvenskarna — vi sätter oss på tvären som det brukar heta. Men det tror jag bara är ett hälsotecken.

Ja, ett matriarkat med så pigga och trevliga ledare kanske inte vore så illa . . .

Å. E.

Teaterglimtar

Barnteaterverksamhet

För ett halvår sedan presenterade vi i "Vi alla" planerna på att under höstterminen starta en organiserad teaterverksamhet för barn i Göteborg. Efter den avverkade höstterminen kan vi konstatera att verksamheten har fått verklig vind i seglen. Teaterkonsulent Stig Bahlenberg kan nu när vårterminen startat rapportera vid *Biskopsgården* 5 grupper i creative dramatics och en grupp skapande måleri; vid *Lundby ungdomsgård* en ungdomsteatergrupp, som repeterar Astrid Lindgrens pjäs "Det är serverat ers majestät" och en barnteatergrupp som arbetar med ett sångspel; på *St. Katrinelund* arbetar 5 creativegrupper, repetitioner pågår på Dan Tothorohs "Den stulna prinsen", en pjäs i kinesisk miljö. Även en ungdomsteatergrupp arbetar där med en annan kinesisk pjäs. På *Högsbotorps ungdomsgård* är teaterverksamheten intensiv. Där repeteras nu "Morgondagens gåva" en pjäs av Karin Notini. "Lille Pricks" äventyr med de kända tanterna Brun, Grön och Gredelin ligger spelklar. Dessutom arbetar två creativegrupper och en äldre teatergrupp på gården. Gården har också en publikfostrande verksamhet, liksom även bl.a. *Jättestens ungdomsgård*. I veckan besöker man Stora teatern, ser, diskuterar och lär av "O la la Madame." Högsbotorparna har också övervägt att resa på tuné till övriga gårdar med "Lille Prick", men får avstå på grund av svårigheten att frakta dekor och i än högre grad för att erforderliga scenmöjligheter saknas på gårdarna. I stället tänker man inbjuda övriga gårdar till Högsbotorpsföreställningarna.

Höstterminens resultat har infriat de djärva förväntningarna. Om man även beaktar att samtliga barnteaterledare utbildats av fritidsbyråns barnteaterverksamhet under den energiske Bahlenbergs ledning, är ju resultatet verkligen imponerande. Stig understryker emellertid de lokalsvårigheter, som Gunilla på Högsbotorp talade om när det gällde svårigheterna att genomföra en gårdsturné. Det är för svårt att för närvarande finna lämpliga scener och lo-

kaler för barnteaterverksamheten. Kunde det bekymret undanröjas, vore, med tanke på det intresse, som finns för verksamheten, dess utvecklings- och utvidgningsmöjligheter alldeles enastående.

Göteborgs teaterverkstad

arbetar på St. Katrinelund. Just nu repeteras Jan-Erik Palms "De unga", en kritik mot lojhet, det oengagerade engagemanget, den bekväma borgerligheten. Man räknar med uppförande i mars månad. Regissör är Stig Bahlenberg.

Folkteatern

har sedan en tid tillbaka fortsatt att satsa på framtidens publik, ungdomen. Just nu ger man skolföreställningar på Molières "De löjliga preciöserna". Skolteaterföreställningarna har varit mycket trevligt arrangerade. Teaterchefen har själv tagit emot och givit publiken tillfälle att titta en del på och bakom själva scenen, samt informerat om hur en teater arbetar. Vi hoppas att tillfällen skall erbjudas även för ungdomsgårdar och ungdomsföreningar att komma med på liknande föreställningar. — Ett annat folkteatertips: Passa på att se pjäsen "Se ditt rätta jag". Den ger ett fint underlag för vidare diskussion om rasproblemen. Slutligen kan nämnas att teatern förbereder Guilherme-Figueiredos glada komedi "Surt sa' räven" med Sture Lagervall i huvudrollen. Pjäsen gjorde senast succé med samma huvudrollsinnehavare på Malmö Stads-teater.

Atelier-Teatern

kommer med barnpjäsen "Pelle Svanslös" och ger som ordinarie föreställning "Trasballaden."

Inom europeisk Individuell Mission Människohjälp

av Margareta Skarin

Vi alla presenterar här en ung gästskribent, Margareta Skarin, som dagligen pluggar vid Flickläroverket — kanske med siktet inställt mot journalistbanan. Hon har fängslats av I. M:s uppoffrande och nödlindrande arbete.

I. M. startades 1 oktober 1938 av fru Britta Holmström, som sände ut en kallelse om hjälp till framför allt de förföljda judarna. Hjälpens gick då under benämningen Prag-hjälp. Senare fick den namnet Inom-europeisk Mission, men nu har I. M. också tillnamnet Individuell Människohjälp, som bättre stämmer överens med dess verksamhet.

I. M. började sitt arbete för att hjälpa flyktingar från nazist-Tyskland. Det var främst judar men också andra, som nazisterna förföljde. I. M. tog emot dem och gav dem i första hand mat och kläder och senare en möjlighet att få ett yrke i sitt nya hemland.

Efter kriget och Tysklands delning ändrades flyktingströmmen i Europa till att gå från öst till väst. Varje dag har flytt och flyr hundratals människor över järnridån.

I stort sett arbetar I. M. nu på samma platser som efter 1945, nämligen i Österrike, Berlin och Västtyskland. Nu är arbetet mest koncentrerat till Västberlin, eftersom flyktingströmmen är störst där.

Vid Ungernrevolten 1956 fanns I. M. redan på plats i Österrike och tog emot de tusentals ungrare som flydde över gränsen. På en vecka uppfördes en stor monteringsfärdig matsal, där man dagligen utspisade 250 flyktingar. De ungerska flyktingarna står fortfarande i kontakt med I. M. Några är till och med själva verksamma inom I. M., vilket är till stor hjälp då det gäller att ta hand om ungrare som ännu inte lärt sig svenska.

De sista tre åren har I. M. byggt en hel del nya hem för flyktingar i olika åldrar både i Sverige och utlandet. I. M. har också ökat sin verksamhet i Berlin de senaste åren. Där finns bl.a. ett hem för pojkar, som kommit i klammeri med rättvisan. I de allra flesta fall återanpassas de till ett

normalt liv. I Berlin finns också ett inackorderingshem, där flyktingar får bo, tills de kan klara sig själva, vilket kan dröja år ibland. Ungdomen i Västberlin är oftast mycket hatiskt inställd mot kommunismen, som inte tillåter dem att ha någon tro eller att studera, som de vill.

I. M. håller på att bygga ut ett studiehem i Hannover, som skall ta emot färgade studenter från Afrika och utbilda dem till lärare och läkare, vilket är det som bäst behövs i utvecklingsländerna.

I Sverige finns ett par hem, bl. a. ett barnhem, men de flesta institutionerna finns annars i Tyskland och Österrike. Sammanlagt rör det sig om ett tiotal inrättningar, där flyktingarna får hjälp och tröst i sin besvärliga situation.

I. M. bryr sig inte om flyktingarnas religion, men några präster finns ändå i I. M:s tjänst. De, liksom andra aktiva inom I. M., kanske tar tjänstledigt från sin ordinarie tjänst något år och blir heltidsanställda i I. M.

Till Västberlin kommer cirka 25 människor varje natt efter att ha lämnat allt de äger bakom sig. En vanlig väg är kloakerna, och flyktingarna utgör ingen vacker syn, då de väl är framme. För att komma igenom tunnlar och kloaker få de lämna kläderna kvar och kommer fram alldeles såriga. I. M. ger dem då vård, mat och kläder. Sedan flyktingarna repat sig, är de tacksamma, om de få uträtta något arbete. Det är då, de vackra och välgjorda flyktingsarbetena kommer till. I. M. ger hjälp till självhjälp.

Flyktingarna är mestadels unga, det vill säga människor, som har en möjlighet att börja från början i ett främmande land.

Den tid I. M. hjälper flyktingarna är mycket olika. Det finns exempel på kvinnor och män, som i 19—20 år har klarat

Instruktörsbidrag

På förslag av ungdomsdelegationen har barnavårdsnämnden får år 1963 tilldelat följande ungdomsorganisationers distrikt i Göteborg bidrag till instruktörsbärlön (endast heltidsanställda instruktörer har varit bidragsberättigade och anslaget per instruktör uppgår 1963 till 7.000 kr):

KFUK—KFUM Scoutdistr.

KFUM

Frälsningsarmén

Ungsvenska Förbundet

Unga Örnar

NTÖ

SSU

Libanon

URK

Gbg:s Handbollsförbund

Liberal Ungdom

sitt uppehälle tack vare I. M. Annars slutar I. M. bistå flyktlingarna ekonomiskt, sedan de fått arbete och således kan försörja sig på egen hand. Men ofta stå de fortfarande i kontakt med I. M. som också genom att tala med dem hjälper dem att komma till rätta med bekymmer, som kan uppstå i ett främmande land. En del bli själva aktiva inom I. M., sedan de installerat sig som medborgare i sitt nya hemland.

För att finansera I. M:s rörelse behövs i runt tal 8.000: — kronor per dag. I. M. får inga statliga bidrag, utan ekonomin klaras helt av genom insamlingar och försäljning av flyktlingarbeten m.m.

I. M:s verksamhet har väckt mycket stort intresse i utlandet, bl. a. i Tyskland. "Filialer" till I. M. har bildats i många europeiska länder bl.a. i Tyskland, England, Danmark, Norge och Finland.

När situationen i världen är som den är, och människor tvingas att fly från sitt hemland, är det väl att det finns människor, som är beredda att rycka in och hjälpa sina nödlidande bröder och systrar.

Fritidsbyrån inbjuder till:

I TEORIKURSER

Båtvett och sjövätt

Lämplig nybörjarekurs för alla sjöfarare.

Navigation

fortsättningskurs för den som genomgått grundkurs eller seglat minst en sommar.

Kappsegling och kappseglingsregler

För den mera erfarne som vill vara med och kämpa om tätplatserna. Grundkurs och segelvana är förutsättning för deltagande.

Tävlingsrodd

En kurs för nybörjare som är intresserade av rodd.

Båt- och segelvärd

En kurs för den nyblivne båtägaren. Skötsel och underhåll av båten genomgås nog.

II SEGLARSKOLOR

Under maj månad arrangeras en praktisk seglarkurs. I första hand mottages nyblivna jolleägare. Egna båtar skall i första hand användas.

III SEGLARLÄGER

Under sommaren anordnas seglarläger för såväl nybörjare som för mera avancerade seglare. För att få deltaga fordras genomgången grundkurs. Förhandsanmälan mottages.

Kursavgift för seglarkurserna är 5: — kr.

Kurserna vänder sig i första hand till flickor och pojkar i åldern 9—18 år.

Kurser och läger anordnas i samarbete med segelsällskap.

Upplysningar och anmälningar: Måndag—fredag. Ring 20 09 20 säg "Sjösport".

Margareta Skarin

vädjar om hjälp till I. M.s arbete:

Postgiro nr 900706

Inomeuropeisk Mission

Lund

I. M:s exp. med försäljning av flyktlingarbeten:

Gibraltargatan 36

Göteborg S

Borås Ungdomsråd

har många strängar på sin lyra. I ett nyutkommet programblad kan man läsa om en planerad programledarkurs den 16 och 17 februari då föreningarnas påläggskalvar kan få träna sig i programplanering och aktiviteter i samband med klubbens eller föreningens program.

F. ö. kan nämnas från Knallestaden att man invigt en stilig samlingssal för ungdomsrådets räkning alldeles i anslutning till Hemgårdens lokaler. Där hölls nyligen ungdomsrådets årsmöte och då förevisade ungdomskonsulent Ulf Wallin bl. a. lokalens förnämliga scen med tillhörande maskineri.

Vi läser också om att Borås Sparbank ställt ett stipendium till ungdomsrådets förfogande att hjälpa den som ämnar bevista Skolöverstyrelsens ungdomsledarkurs på Tollare eller en kurs i utlandet.

Vårens hobbyledarkurser

— Inblick i hobby

5 kvällar med orientering i arbetet med: Smycke. Bast och halm
Papper. Trä. Tyg
Första kurskväll 27 febr. kl 19.00—22.00
Ledare: Lilian Fenger-Krog

— Påskpyntardag

Söndag 17 mars kl 09.00—14.00
Tillfälle att göra arbeten i:
Trä, halm, tyg, papper

— Uppstoppade dockor och djur

Specialkurs 1: 5 april
Specialkurs 2: 10 april
Ledare: Lilian Fenger-Krog

Kurslokal:

Stora Katrinelunds ungdomsgård Lev-
grensvägen (vid Ullevi). Anmälan sker
till fritidsbyrån, Ass. Malmkvist telefon
20 09 20. Avgift: 5:—/kurs.

FÖRENINGSBIDRAG

Barnavårdsnämnden utdelar bidrag för:

UNGDOMSLEDARUTBILDNING

ansökningstiden förlängd till den 15 febr.

LOKALOMKOSTNADER

ansökan senast den 1 april.

INSTRUKTÖRSLÖNER

ansökan för år 1964 senast den 15 april.

UNGDOMSLEDARSTIPENDIUM

ansökan före kursens början.

IGÅNGSÄTTNINGSBIDRAG

ansökan i samband med föreningens start.

LOKALUTRUSTNINGSBIDRAG

ansökan i samband med inventarieköp.

Ansökan å fastställt formulär skall insändas till
Barnavårdsnämndens Fritidsbyrå, Box 5134, Göteborg 5.
Ny adress: Mässhuset, Skånegatan 26 4 vån.
Upplysningar: Ass Malmkvist, tel. 20 09 20 vx.

Fritidsbyråns service-central

(utlåning av filmprojektor, bandspelare, skioptikonapparater, bildband, filmer etc.) är flyttad till

Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrensvägen (invid Nya Ullevi), tel. 16 34 91. Vaktmästare Olofsson träffas där vardagar mellan kl. 15—18.30 (lördagar 12—15).

Forts. fr. sid. 9

Tidigare år har kritik riktats mot att inte alla barn och ungdomar som stannar hemma under lovet blir informerade om vad som kommer att hända under ledigheten. Genom den kraftigt utökade upplagan hoppas man få detta missförhållande avhjälpt. Praktiskt taget varje elev kommer nu att få ett program. Vidare har det förelagat missnöje från de som bor i ytterområdena att de flesta aktiviteterna varit koncentrerade till city. Detta irritationsmoment förmodas delvis bringat ur världen i och med att verksamhet förläggs till områden som Kortedala, Biskopsgården och Västra Frölunda i den mån resurserna tillåter.

Alldenstund det ser ut som om vintern skulle bestå har vinteridrotterna fått en framskjuten plats bland sysselsättningarna. Göteborgs ishockeystjärnor exempelvis får en arbetsam vecka på alla isbanor, där de skall instruera. Den förra året uppskattade aktiviteten i fritidslokaler under dagtid har utökats väsentligt. Trettiotalet extraledare skall svara för verksamheten i c:a 15 sådana lokaler. Genom välvilligt tillmötesgående från styrelsen för Bockabergs koloni har denna upplåtits som mål för dagsutflykter. Ungdomsgårdarna har intensifierat arbetet, folkbiblioteken signalerar klart för sagostunder, jazzträffar m. m., parkleken öppnar extra lekplatser, GAKO:s fritidsnämnd och HCF blir poängpromenadsarrangörer i stora formatet o.s.v.

Allt talar för att inga skall behöva gå sysslolösa under lovet hurudant vädret än må bli. Både inomhus och utomhus är det väl sörgt för påkopplande avkoppling, som kan tillfredsställa de flesta krav och önskemål.

Konk

Kritiskt om ungdomsgårdar

I ett öppet brev till Torsten Henriksson skriver Bengt Larsson i Göteborgs SSU-distrikt bl.a. följande:

Vi har inte siffran till hands, men vi vet att väldiga belopp under 50-talet har satsats på kommunalt regisserad verksamhet ute på olika ungdomsgårdar. Och vi vill med hänsyn till de erfarenheter som nu föreligger ställa frågan om inte denna "satsning på ungdomen" borde haft en annan utformning.

Du är en — med rätta — betrodd kommunalman och Din tid är fylld av skiftande arbetsuppgifter. Vi utgår därför ifrån, att Du inte hunnit mera ingående studera verksamheten på ungdomsgårdarna. Kanske vågar vi rent av påstå, att Din kontakt med den begränsar sig till högtidliga invigningar och tillrättalagda visningar.

Men vi föreslår Dig — avstå en kväll för en improviserad rundtur i staden. Titta först in på några av de vanliga konditorierna, där ungdomar samlas kring spelautomater och juke-boxar. Gör därefter ett par avstickare till ungdomsgårdarna. Och vi vill redan nu avisera — bli inte förvånad om Du finner att bilden på båda hållen ter sig ungefär likartad.

Det förekommer ambitiösa försök till positivt syftande verksamhet ute på ungdomsgårdarna — det vore orättvist av oss att förneka det. Men i långa stycken är bilden av skeendet på dessa gårdar precis lika steril och könlös, som på de andra ställen i stan där ungdomar samlas för att fördriva tiden.

Det ställdes stora förhoppningar på ungdomsgårdarna, när de för ett drygt decennium sedan uppfördes och inledde sin verksamhet. De skulle bli "ett komplement till föreningslivet" och det skulle aktivisera ungdomen till verksamhet med positiv syftning.

Nu bör vi lägga illusionerna åt sidan och konstatera, att ungdomsgårdarna inte fyller den funktionen — i varje fall inte i en omfattning som står i rimlig proportion till de belopp som satsats.

Tiden är kommen för en radikal omprövning av stödet åt ungdomens fritidsverksamhet. Ungdomsgårdarna kan inte leda in ungdomens intressen mot en aktivitet som bygger på en samlande idé och som har ett klart uttalat syfte. Det kan däremot som Du vet — föreningarna.

MODERNT UNGDOMSARBETE

— radioskolans kurs för
ungdomsledare.

Varje söndag 9.40—10 i P 2

Redaktören

Frågan gällde föräldramöten och hur många, eller rättare sagt hur få, som brukar besöka dylika sammankomster. Vi hade anledning att fundera över frågeställningen för ett par dagar sedan och kunde få svaret nästan omgående. Kvällen skulle nämligen ägnas åt ett föräldramöte.

Efter noggrann kontroll kan nu meddelas, att sammanlagt 29 personer var närvarande på sammankomsten men då måste man räkna in föredragshållaren, föräldraföreningens ordförande för mötet och en kursledare.

Tjugonio personer — eller skall vi säga ett trettiotal, ty det låter bättre ur arrangörsynpunkt, det är kanske en ganska bra närvarosiffra i dessa tider av konkurrens från TV, skön stugvärme hemma och kall nordanvind utanför husknuten.

Egentligen är dessa tjugonio personer tappra människor. Först byltar man på sig efter att ha överunnit frestelsen att stanna hemma, sedan byltar man av sig (heter det så?) innan man går in i föreläsningssalen och därefter klämmer man sig in i en skolbänk, som var avsedd för ens person under en annan och tidigare epok av livet. Ovanpå detta har man att fundera över och lyssna till visdomsord om det man redan funderat sig gråhårig hela dagen, ungarna. Slutligen konstaterar man att alla andra människor, av diskussionen att döma, har artiga och väluppfostrade barn, som varje morgon med en utspädd kraft rusar i väg för att glädja sina lärare med förträffliga kunskaper i skilda ämnen.

Föräldramöten är ofta mammamöten. Kvinnor är i avgjort flertal. Varför kommer papporna så sällan? Kanske vore det intres-

sant för någon forskare att vetenskapligt bearbeta frågeställningen?

Tjugonio personer är en ganska lagom siffra för att man skall få kontakt med varandra. Man får ingen känsla av massmöte med specialdrillade talare i bänkarna. Samtidigt är man inte så få att det blir familjärt, man skulle ju (hemska tanke) kunna komma för nära varandra. Föredragshållaren har goda möjligheter att hålla samman hela hjorden, nota bene att han inte använder sig av en skolmästarmin och om han äger förmågan att måla i situationsbilder, där åhörarna känner igen sig själv och sin familj i vardagssammanhanget.

Tjugonio personer har inte tjugonio olika problem. Föräldrarnas problem med ungdomarna idag kan i huvudsak sammanfattas under rubrikerna: fickpengar, sena kvällsvanor, alkohol- och tobaksbruk, bristande aktivitet i läsläsning och onödigt TV-tittande.

De kära samtalsämnen har ibland en god förmåga att överbrygga de höga och till en början nästan oöverstigliga kontaktmurarna mellan föräldrarna. Stämningen kan rent av bli en smula sammansvuren gentemot ungarna, man talar om dom som ett gemensamt problem en gemensam angelägenhet.

Man kan inte undvika den personliga vittnesbörden om de egna fostrartakterna. försiktigtvis användes ofta andras besvärliga barn som exempel på de riktiga problemfallen. Visst är de egna ungarna besvärliga men inte hopplösa (inte vill man väl utlämna sina ungar...) Hopplösa... ja, det är ett attribut, som man får spara till man kommer hem till verkligheten.

Det är hoppfullt med våra föräldrar. Tjugonio personer en kall måndagskväll i februari, det är ju, när man tänker närmare efter, nästan en rekordsiffra. Serveras det utlovat kaffe nästa gång, så kanske man rent av skulle gå dit och lära mera. Såsom f. d. föreläsare.

Vi alla-prenumeration?

För dem som ännu inte prenumererat på vår tidning för 1963 översändes som bil. ett postgirokort. Det är det enklaste sättet att prenumerera — insätt 6:— och tidningen kommer regelbundet 8 nummer under året.

om friheten

Konstens disciplin kräver frihet.

Livet tvingar människan till många frivilliga handlingar.

Ja, nu har du slagit huvudet i väggen och lyckats få hål på den. Vad skall du göra i granncellen?

S. J. Lec

Den, som är slav under sin kropp kan icke med sanning kallas fri.

Seneca

Det är inte i burar, om än aldrig så gyllene man utkläcker örnar.

V. Hugo

Människan är fri på samma sätt som en fågel i sin bur — hon kan endast röra sig inom vissa gränser.

Larater

Endast den vise är fri, den dåraktige en slav.

Chrysippos

Naturen hatar, stark och fri, allt tvång.

Wergeland

Marinex

Göran Andersson

MARSTRAND

Tel. (0303) 600 55 - (031) 13 05 21

Båtbyggeri - Masttillverkning - Segel

SPECIALITET: OK och Optimistjollar

Order f. n. Barnavårdsnämnden i Göteborg,
Vänersborg och Marstrand

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Skånegatan 26 ■ Göteborg 5 ■ Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 6:—

Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1963

Fritidsbyråns AVH-service

Följande tekniska och audio-visuella hjälpmedel finnes tillgängliga på fritidsbyrån, avsedda att användas inom ungdomsarbete:

- 16 mm Ljutfilmsprojektorer (Bell & Howell, Ampro) för såväl optiskt som magnetiskt ljud,
- 16 mm Stumfilmsprojektor (Bell & Howell),
- 8 mm Stumfilmsprojektor (Kodak),
- 16 mm Filmkamera (Paillard) med stativ,
- Blixtaggregat,
- Bandspelare (Grundig TK 819, Tandberg),
- Skarvapparater för lagning av film,
- Småbildsprojektorer för 7×7 och 5×5 cm bilder,
- Bildbandstillsatser,
- Ca. 130 bildband i olika ämnen,
- Stillfilmer samt 16 mm filmer,
- Grammofon (Philips) samt grammofonverk,
- Filmdukar i olika storlekar,
- Förlängningssladdar,
- Flanellografer,
- Pil-lampa,
- Mattglasskiva (för bildvisningar),
- Mikrofoner,
- Moviescope (betraktningsskärmar för filmredigering),
- Förstärkaranläggning,
- Blädderblock.

Särskilt certifikat erfordras för att få låna visst material.

Kurser anordnas av fritidsbyrån.

Beställning sker å Fritidsbyråns servicecentral, Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrensvägen, tel. 16 34 91 mellan kl. 15—18.30 (lördagar 12—15).

Möjlighet finnes dessutom att efter överenskommelse få använda fritidsbyråns kontorsutrustning (skrivmaskin, Gestetner stencileringsapparat, spritduplikator, adressograf etc.)

Hänvändelse till Fritidsbyrån, Skånegatan 26, tel. 20 09 20 vx.

